

Въ всякійначѣ животъ не съмъ была тождова
всчастлива!

Когато дунитѣ лучши свѣщаваха тѣмницата и
поне живѣеше любезный ми отче, а сега тѣ ос-
вѣщаватъ гробътъ ти. Други пътъ като ся
испадахъ отъ отечеството си, тя имахъ пове о
пзрядный отче, вѣрный защитителю и благой прія-
телю! Сега видявъ вѣне никого! Несчастлива, ус-
тавена, хвърлена въ подозрѣніята, чужда, отъ вез-
дѣ заблуждена, сама на землята, безъ да имамъ
отечество испадна и отъ самото прибѣжище ко-
ето до вѣкъ имамъ! Отнемать ми самото утѣ-
шеніе което получавалъ като дохождахъ да пла-
ча надъ гробътъ ти! • Потокъ на слъзы уда-
ви гласътъ ѝ.

• Праведный Боже! продължаваше коленипопреклон-
на, о ты отче небесній, мѣгнн погледътъ си на
една бѣдна сирота оставина, която надъ отечес-
кій си гробъ проси милость. Когато несчастіето
надляне предѣлитъ си, тогава пристѣгва Божес-
твенната помощъ. Отчаяніето ми е на най висо-
ката степенъ. Сърдцето ми е на мнута въ която да
ся съкруши! Покажи ми още веднажъ благостьта
си! Не дѣй мя устава, защо си самата ми под-
порка! Прибири мя съедини мя съ добрътъ ми ро-
дители или поне прѣти ми едно утѣшеніе за рас-
тѣшеніе: сердечно ми! • Ты правишь увяхналитѣ
отъ слънцето цвѣта да ся развеселяватъ отъ
сладкото дуино свѣтеніе! Ты имъ прѣскашь ро-
сѣтъ! • О смилн си я за мѣся! • и протѣ изгново